

30 Σεπτεμβρίου, 1996

[ΠΙΚΗΣ, Π., ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσείων,

v.

ΣΤΕΛΙΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Εφεσιβλήτων.

(Ποινική Έφεση Αρ. 6032).

Κατοχή και προμήθεια μικρής ποσότητας ελεγχόμενου φαρμάκου, η οποία αποτελείτο από δύο φυτά κάνναβης φυτευμένα σε γλάστρες — Απουσία στοιχείου εμπορίας — Λευκό ποινικό μητρώο — Επιβολή ποινής φυλάκισης τεσσάρων μηνών με αναστολή στην κατηγορία για προμήθεια, πλέον πρόστιμο ΛΚ200,- — Επικυρώθηκαν από το Εφετείο.

Ναρκωτικά — Προμήθεια — Δεν εμπεριέχει από μόνη της το στοιχείο της εμπορίας.

Αναστολή της ποινής — Επιβολή ποινής φυλάκισης με αναστολή — Αποτίμηση παραγόντων αναφορικά με την ύπαρξη πεδίου για αναστολή ποινής φυλάκισης — Ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια του πρωτόδικου Δικαστηρίου — Το Εφετείο επεμβαίνει μόνο όταν το πρωτόδικο δικαστήριο άσκησε εσφαλμένα τη διακριτική του ευχέρεια ή υπερέβη τα ακραία όρια της εξουσίας του.

Ποινή — Επιμέτρηση — Ελαφρυντικοί παράγοντες — Απόσυρση κατηγοριών εναντίον μερικών από τους συγκατηγορουμένους — Κατά πόσο αποτελούσε ελαφρυντικό στοιχείο στην επιμέτρηση της ποινής που επιβλήθηκε στους άλλους.

Ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας εφεσιβάλλοντας την ποινή σαν έκδηλα ανεπαρκή, λόγω της αναστολής της ποινής φυλάκισης, εισηγήθηκε ότι έγινε εσφαλμένη καθοδήγηση από το πρωτόδικο δικαστήριο λόγω της διαπίστωσης ότι: (α) η προμήθεια δεν είχε ως σκοπό την εμπορία των ναρκωτικών και (β) η μη τιμωρία

των δύο συγκατηγορουμένων των εφεσιβλήτων συνιστούσε λόγο για μετριασμό της ποινής.

Το Εφετείο εφαρμόζοντας τις νομικές αρχές που αναφέρονται στις πιο πάνω εισαγωγικές σημειώσεις, δεν διαπίστωσε λόγο για επέμβαση στην απόφαση του πρωτόδικου δικαστηρίου. Επεσήμανε όμως ότι ήταν σφάλμα του πρωτόδικου δικαστηρίου να θεωρήσει σαν μετριαστικό παράγοντα την απόσυρση της υπόθεσης εναντίον των δύο συγκατηγορουμένων υπό τις συνθήκες που έγινε, το οποίο όμως δεν επηρέαζε ουσιωδώς τη γενική εικόνα ως προς τα ελαφρυντικά που θα μπορούσαν να επενεργήσουν προς αναστολή της ποινής φυλάκισης.

Η έφεση απορρίπτεται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Louca v. The Republic (1986) 2 C.L.R. 141,

Georghiou and Others v. The Republic (1986) 2 C.L.R. 109,

Παναγή ν. Δημοκρατίας (1991) 2 Α.Α.Δ. 15,

Κάττου και Άλλος ν. Αστυνομίας (1991) 2 Α.Α.Δ. 498,

Κυπριανίδης και Άλλος ν. Αστυνομίας (1994) 2 Α.Α.Δ. 246,

Δημοκρατία ν. Πέπη (1990) 2 Α.Α.Δ. 24,

Republic v. Georghiou (1989) 2 C.L.R. 31.

Έφεση για ανεπάρκεια ποινής.

Έφεση από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας για ανεπάρκεια της ποινής, που επιβλήθηκε στις 7 Ιουλίου 1995, από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 4465/94) στις κατηγορίες της παράνομης κατοχής και προμήθειας σε άλλο πρόσωπο ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β' κατά παράβαση των Άρθρων 2, 3, 5(Ι)(2)(α), 6(Ι)(2), 24, 30, 31 και 31Α Πρώτος και Τρίτος Πίνακας του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου 29/77 όπως τροποποιήθηκε, σε δύο κατηγορούμενους, οι οποίοι καταδικάστηκαν από Φωτίου, Α.Ε.Δ. σε φυλάκιση 4 μηνών με αναστολή για περίοδο 2 ετών πλέον £200,- πρόστιμο για την προμήθεια ελεγχόμενου φαρμάκου, ο κάθε ένας.

Γ. Παπαϊωάννου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον Εφεσείοντα.

Φ. Σοφρωνίου, για τον Εφεσίβλητο 1.

5

Γ. Θωμά, για τον Εφεσίβλητο 2.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του δικαστηρίου θα δώσει ο Πικής, Π.

10

ΠΙΚΗΣ, Π.: Ο Γενικός Εισαγγελέας προσβάλλει την ποινή η οποία επιβλήθηκε στον κάθε ένα από τους εφεσίβλητους, τετράμηνη ποινή φυλάκισης με αναστολή, πλέον πρόστιμο £200 για την προμήθεια ελεγχόμενου φαρμάκου, ως ανεπαρκή. Το στοιχείο το οποίο προβάλλει, την ανεπάρκεια της ποινής, είναι όπως υποστήριξε ο δικηγόρος της Δημοκρατίας που εκπροσώπησε το Γενικό Εισαγγελέα, η αναστολή της ποινής φυλάκισης. Κατά τα άλλα ανέφερε, η ποινή είναι μεν χαμηλή όχι όμως σε βαθμό που να την καθιστά έκδηλα ανεπαρκή.

20

Στη δεύτερη κατηγορία την οποίαν οι εφεσίβλητοι παραδέχτηκαν, και για την οποίαν καταδικάστηκαν, κατοχή του ίδιου ελεγχόμενου φαρμάκου, δεν τους επιβλήθηκε ποινή για το λόγο ότι τα γεγονότα που την στοιχειοθετούν εμπεριέχονται στο αδίκημα της προμήθειας για το οποίο τους επιβλήθηκε τιμωρία. Η ελεγχόμενη ουσία την οποίαν οι εφεσίβλητοι προμήθευσαν, συνίστατο από δύο φυτά καννάβεως φυτευμένα σε δύο γλάστρες. Τα φυτά περιήλθαν διαδοχικά στην κατοχή των τεσσάρων συγκατηγορουμένων μεταξύ των οποίων και οι δύο εφεσίβλητοι (κατηγορούμενοι 2 και 3 αντίστοιχα). Τα φυτά προμήθευσε κατ' αρχή ο τέταρτος κατηγορούμενος στον εφεσίβλητο 2, ο οποίος στη συνέχεια τα παρέδωσε στον εφεσίβλητο 1, ο οποίος με τη σειρά του τα παρέδωσε στον κατηγορούμενο 1 στην κατοχή του οποίου και ανευρέθησαν.

25

30

35

40

Στην απόφαση του δικαστηρίου διαπιστώνεται η σοβαρότητα των αδικημάτων τα οποία διαπράχθηκαν και η αυστηρή αντιμετώπισή τους από το δικαστήριο, όπως αποκαλύπτει η νομολογία. Έτσι έκρινε ότι εδικαιολογείτο ποινή φυλάκισης, την οποία καθόρισε σε τέσσερις μήνες. Το γεγονός της αναστολής δεν αποταυτίζει την ποινή που επιβλήθηκε ως ποινή φυλάκισης. Ό,τι αναστέλλεται είναι η εκτέλεσή της. (Βλέπε μεταξύ άλλων, *Louca v. Republic* (1986) 2 C.L.R. 141, 147.)

Το δικαστήριο διαπίστωσε την ύπαρξη εννέα λόγων οι οποίοι

οι έτειναν να δικαιολογήσουν την αναστολή της ποινής οι οποίοι συναρτώνται με τα περιστατικά της υπόθεσης και τις προσωπικές συνθήκες των εφεσιβλήτων. Είναι η θέση του εφεσείοντα ότι δύο από αυτούς δεν συνιστούν λόγους που θα μπορούσαν να προσμετρήσουν ως ελαφρυντικά και να δικαιολογήσουν την αναστολή. Στα σημεία αυτά το δικαστήριο πρέπει εύλογα να θεωρηθεί ότι ελειτούργησε κάτω από εσφαλμένη καθοδήγηση. 5

Το πρώτο αφορά τη διαπίστωση ότι η προμήθεια δεν είχε ως σκοπό την εμπορία ναρκωτικών. Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας υπέβαλε ότι αυτή τούτη η προμήθεια εμπεριέχει το στοιχείο της εμπορίας. Διαφωνούμε. Η εμπορία σηματοδοτείται από το στοιχείο της συναλλαγής. Διακρίνεται από την προμήθεια άνευ ανταλλάγματος, όπως στην προκείμενη περίπτωση. Κίνητρο για την προμήθεια ήταν, όπως φαίνεται από τα γεγονότα, η εξυπηρέτηση της ανάγκης του πρώτου κατηγορουμένου, χρήστη ναρκωτικών, φίλου και συναδέλφου (στην εργασία) του εφεσίβλητου 2. 10 15

Το δεύτερο αφορά τη διαπίστωση του δικαστηρίου ότι η μή τιμωρία των δύο συγκατηγορουμένων των εφεσιβλήτων συνιστούσε λόγο προς μετριασμό της ποινής. Η μή τιμωρία τρίτου προσώπου αναμειγμένου σε εγκληματική δράση δεν συνιστά αφ' εαυτής παράγοντα μετριαστικό της ποινής. Μόνον όπου αυτή οφείλεται σε ευνοϊκή μεταχείριση του παραβάτη από την κατηγορούσα αρχή μπορεί να προσμετρήσει ως μετριαστικό στοιχείο στο πλαίσιο της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης των παραβατών. (Βλέπε *Georghiou and Others v. The Republic* (1986) 2 C.L.R. 109. *Παναγή ν. Δημοκρατίας* (1991) 2 Α.Α.Δ. 115. *Κάττου και Άλλος ν. Αστυνομίας* (1991) 2 Α.Α.Δ. 498, στις οποίες αναφέρθηκε ο δικηγόρος της Δημοκρατίας.) 20 25 30

Στην παρούσα υπόθεση η απόσυρση των κατηγοριών εναντίον των δύο συγκατηγορουμένων των εφεσιβλήτων οφειλόταν αποκλειστικά στην αδυναμία ανεύρεσής τους. Η υπόθεση αναβλήθηκε επανειλημμένα για να καταστεί δυνατή η επίδοση στους κατηγορουμένους 1 και 4 χωρίς επιτυχία λόγω της απουσίας τους στο εξωτερικό. Τελικά η υπόθεση εναντίον τους αποσύρθηκε εν όψει της έλλειψης οποιασδήποτε σταθερής ένδειξης για το πότε και αν θα επέστρεφαν από το εξωτερικό. Οι επανειλημμένες αναβολές της υπόθεσης οδήγησαν μάλιστα στην καθυστέρηση της εκδίκασης της υπόθεσης, γεγονός το οποίο περιέλαβε το δικαστήριο στα ελαφρυντικά. Η απόσυρση της υπόθεσης εναντίον των δύο συγκατηγορουμένων κάτω από τις συνθήκες και λόγους για τους οποίους έγινε, δεν αποτελούσε παράγοντα με- 35 40

τριαστικό της ποινής. Όντως έσφαλε το δικαστήριο στο σημείο τούτο. Το σφάλμα όμως δεν μεταβάλλει ουσιωδώς τη γενική ει- κώνα ως προς τα ελαφρυντικά που θα μπορούσαν να επενεργή- σουν προς αναστολή της ποινής φυλάκισης. Οι παράγοντες αυ- 5 τοί εξηγούνται στη νομολογία, (βλέπε μεταξύ άλλων την **Κυ- πριανίδης και Άλλος ν. Αστυνομίας** (1994) 2 Α.Α.Δ. 246, και συγγράμματα που πραγματεύονται την επιβολή ποινών).

10 Η μικρή ποσότητα των ναρκωτικών, η απουσία οποιουδήποτε στοιχείου εμπορίας, το λευκό ποινικό μητρώο, και τα προσωπικά περιστατικά των εφεσιβλήτων παρείχαν πεδίο για την αναστολή της ποινής. Η αποτίμηση των παραγόντων αυτών ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια του πρωτόδικου Δικαστηρίου. Πεδίο για επέμ- 15 βαση από το εφετείο παρέχεται μόνο όπου διαπιστώνεται, όπως επεσήμανε το Ανώτατο Δικαστήριο στην **Δημοκρατία ν. Πέπη** (1990) 2 Α.Α.Δ. 24, ότι το πρωτόδικο δικαστήριο άσκησε εσφαλμέ- να τη διακριτική του ευχέρεια ή υπερέβη τα ακραία όρια της εξου- σίας του. (Βλέπε επίσης **Republic v. Georgiou** (1989) 2 C.L.R. 31.)

20 Δε διαπιστώνουμε βάσιμο λόγο που να δικαιολογεί επέμβαση με την απόφαση του δικαστηρίου να αναστείλει την ποινή φυ- λάκισης. Η έφεση απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται.